

Kæmp for velfærd

Stop nedskæringer

**Stop privatiseringer, bekæmp social dumping,
fasthold kædeansvar og nej til ulighed**

**Stem på liste R
Kommunisterne i København**

Det vil kommunisterne

København er en fantastisk by med masser af kvaliteter og muligheder. Men den københavnske befolkning er i høj grad sat uden for indflydelse på udviklingen af deres egen by.

Afgørende beslutninger er lagt i hænderne på enten statslige selskaber eller private kapitalinteresser, der systematisk går efter det højest mulige overskud uden hensyn til befolkningens behov og krav.

Kommunisterne i København vil kæmpe sammen med fagforeningerne og folkelige bevægelser for en by, hvor det er befolkningen og ikke pengemændene, der bestemmer. En by hvor uligheden falder, og hvor den kollektive offentlige velfærd udvikles i stedet for afvikles.

Kommunisterne kræver stop for udlicitering og privatisering. Vi kræver vores fælles ejendom tilbage.

Social dumping skal være totalt udelukket.

Selvom København er en rig by, er der konstante nedskæringer på velfærden. Skiftende regerings krav og tilslutningen til EU's Finanspagt betyder, at København ikke længere selv råder over sine egne penge.

Vi vil arbejde for et kommunalt oprør, der sprænger de snævre rammer, der er fastlagt af regeringen og EU.

Uligheden stiger i København. Der bliver flere fattige københavnere samtidig med, at de mange nye luksusbyggerier trækker velhavere til byen. De svimlende høje boligpriser og huslejer presser almindelige arbejdere til at bo i de fattigste bydele eller helt uden for byen, mens de pengestærke isolerer sig i rigmandsghettoer i de mest attraktive områder i byen.

Kommunisterne kræver, at alle kan få en bolig, der er til at betale.

Københavns Kommune er landets største arbejdsplads med godt 40.000 ansatte. Vi forlanger, at alle ansatte i kommunen har gode og sunde arbejdspladser, og vi vil arbejde for, at de kommunalt ansatte og byens borgere står sammen i kampen for en bedre by.

Vi ved godt, at alle de krav, som vi rejser, ikke kan gennemføres her og nu på grund af Budgetloven og politisk modvilje. Men kravene skal rejses, fordi de er et udtryk for de visioner og den konkrete politik, som kommunisterne ønsker gennemført.

Bryd Budgetloven – gør oprør mod EU's nedskæringspolitik

Stop den skæve udvikling i København

For at følge EU's finanspolitiske pagt har regeringen forpligtet sig til at klemme livet ud af det kommunale selvstyre ved at lægge en jernring om kommunernes økonomi. Det lykkedes Velfærdsalliancen at få taget regeringens omprioriteringsbidrag af bordet. I stedet for

Kædeansvar

Kædeansvar betyder, at en virksomhed, som får en opgave, ikke kun er ansvarlig for arbejdsforholdene for egne ansatte, men også hos de underleverandører, der er med på opgaven.

omprioreringsbidraget vil regeringen nu indføre et moderniserings- og effektiviseringsbidrag fra 2018. Det betyder, at København skal spare 406 millioner kroner til næste år.

Københavns Kommune sidder på en formue på omkring 9 milliarder kroner. Det er altså ikke mangel på penge, der forhindrer kommunen i at forbedre velfærden, men derimod Finanspagten og Budgetloven.

Vi kræver, at København skal gå i spidsen for det fælles kommunale opgør med den begrænsning af det økonomiske råderum, som EU's Finanspagt og Budgetloven betyder for kommunerne.

Københavns kommune skal kræve at få loftet over de kommunale budgetter og udgifter fjernet, så der kan sættes arbejde i gang med helt nødvendige anlægs- og vedligeholdelsesarbejder samt at der kan anvendes de nødvendige midler til service- og velfærdsopgaver til gavn for københavnere.

Nedskæringspolitikken forhindrer, at borgernes skattekrone bliver brugt til fordel for byens befolkning. EU's og regeringens spareplaner pålægger kommunen at skære ned på udgifterne, og selv meget påtrængende opgaver bliver derfor udsat.

Københavnere skal have ret til selv at bestemme over deres penge.

Kommunisterne i København foreslår, at Københavns Kommune går forrest i Kommunernes Landsforening med at sætte banker og pengeinstitutter stolen for døren. Vi mener, at borgernes penge ikke må forsvinde ved de private bankers spekulationseventyr. Borgere i København, der modtager ydelser og udbetalinger fra kommunen, skal ikke fortsat opleve urimelige gebyrer og chikane fra de private bankers side.

Derfor foreslår vi, at der oprettes en kommunal eller statslig bank. Denne bank skal kunne bruges af alle. Bankens primære formål skal være at sikre, at lønindtægter og offentlige ydelser til borgerne ikke kommer til at indgå i private spekulationseventyr.

Stop for privatiseringer

Vi er modstandere af, at offentlige opgaver og velfærdsydelser udliciteres.

Privatiseringer er dyrt og dårligt for borgerne. Al erfaring viser, at velfærden forringes, og at de ansatte udsættes for dårligere løn- og arbejdsforhold. Desuden fjerner privatiseringer befolkningens indflydelse på, hvordan opgaverne bliver udført.

Finanspagt

Finanspagten sætter snævre grænser for statsunderskud og -gæld og begrænser et medlemslands muligheder for at bekæmpe krise og arbejdsløshed gennem en ekspansiv finanspolitik. I krisetider tvinger den landet til omfattende besparelser på velfærden eller til privatiseringer, og i ikke-krisetider vil medlemslandet heller ikke have luft nok i budgettet til investeringer i velfærd uden at komme i strid med kravene.

Budgetlov

Budgetloven begrænser kommunernes økonomiske handlemuligheder og selvstyre. Udgiftsloftet ligger fast på kroner og øre for en fireårig periode, og hvis der kommer en alvorlig krise, kan kommunen ikke iværksætte en vækst- og beskæftigelsespolitik udover rammerne. Gør den det alligevel, skal der spares andre steder.

En række af de firmaer, som ved udlicitering har udført opgaver for kommunen, er krakket, og det har kostet kommunen dyrt.

Københavnerne har via deres skatter betalt for at få f.eks. velfærdsydelser udført i offentligt regi til alles bedste. Derfor kræver vi, at Københavns Kommune skal trække udliciterede opgaver tilbage og selv udføre dem.

VLAK-regering vil presse kommunerne til at udlicitere og privatisere endnu mere. Blandt andet vil de genindføre de tvungne måltal for, hvor meget kommunerne skal udlicitere.

Med baggrund i Budgetloven har kommunen privatiseret en række funktioner og arbejdsområder såsom renovation, energi og parkering, så private virksomheder har mulighed for at tjene penge på at udføre opgaverne. I den nærmeste fremtid vil vi se privatiseringer foranlediget af CETA, TTIP og TiSA aftalerne. Disse aftaler indebærer, at alle tjenesteydelser som udgangspunkt er omfattet af krav om privatisering.

Investeringer i den offentlige sektor skaber mere velfærd og mange flere arbejdspladser end investeringer i private arbejdspladser, hvor overskuddet forsvinder ned i aktionærernes lommer.

Kommunisterne i København kræver, at Københavns Kommune skærper kampen mod social dumping. Kommunen må samarbejde med fagforeninger for at sikre, at social dumping ikke finder sted i forbindelse med udførelse af opgaver for kommunen.

Kommunisterne vil genindføre kommunale produktive arbejdspladser, som f.eks. håndværkerafdelinger, kørsel, renholdelse m.m.

Bolig med tryghed

Alle har ret til en bolig, som de kan betale.

De mange tomme lejligheder skal hurtigt tvangsudlejes.

Som et resultat af arbejdsløshed, kontanthjælpsloftet og 225-timers reglen vil flere blive sat på gaden. Derfor skal der udarbejdes planer for at sikre, at borgerne kan blive i deres bolig. Regeringen har forbudt Københavns Kommune at yde hjælp til dem, som risikerer at blive sat ud. På trods af regeringens påbud kræver vi, at ingen skal sættes ud af deres hjem på grund af nedskæringer.

Kommunen skal igen opføre egne billige boliger.

Der er et stort behov for, at kommunen går aktivt ind i processen med at bygge tidssvarende og billige boliger til byens borgere. Vi kræver derfor, at salget af kommunale grunde standses, og at

Social dumping

Når arbejdere ansættes på ringere løn- og arbejdsvilkår, giver det ikke kun problemer for de underbetalte selv, men også for ansatte, der arbejder på overenskomstmæssige vilkår. Deres arbejde bliver overtaget af de underbetalte udlændinge, og det går ud over den samlede beskæftigelse. Virksomheder, der overholder reglerne, kan heller ikke klare den unfair konkurrence fra andre virksomheder, der bruger underbetalt udenlandsk arbejdskraft. Vi kræver, at brud på overenskomsten skal sidestilles med byggesjusk, og det skal stå i kontrakten, at entreprenøren risikerer at miste en del af betalingen, hvis han ikke overholder den arbejdsklausul, der er skrevet under på.

kommunen sikrer, at der opføres billige og tidssvarende boliger. Med billige nye almene boliger mener vi ikke boliger, som koster 10.000 kr. pr. måned i husleje. Det kan en almindelig arbejderfamilie ikke betale.

Kommunisterne ønsker blandede boligformer, hvor vidt forskellige mennesker lever sammen, og fleksible boliger som for eksempel midlertidige boliger til studerende. Det er afgørende redskaber til at skabe et samfund med mere lighed og plads til mangfoldighed.

I forbindelse med nybyggeri på kommunale grunde skal der være bopælspligt, så tomme boliger kan tvangsudlejes. Ved nybyggeri på private grunde skal loven ændres, så kommunen får mulighed for at tvangsudleje tomme boliger.

Vi kræver, at der skal være bopælspligt for alle boliger i København. Det skal ikke være muligt for velhavere at købe en lejlighed i København som feriebolig, og så bruge den som hotel resten af året, f.eks. via RBNB. Kommunen skal kræve loft over RBNB udlejningsvirksomhed. For eksempel maksimum 60 dage om året som i Amsterdam.

Boliger må ikke stå tomme. Tomme boliger skal tvangsudlejes.

København har heldigvis mange unge under uddannelse, men desværre også en katastrofal mangel på egnede boliger til dem. Det sætter boligpriserne i København under et voldsomt pres på grund af forældre køb og spekulation i de unges bolignød.

Der skal sættes mere gang i byggeri af kollegier og ungdomskollektiver. Huslejen for unge under uddannelse skal stå i et rimeligt forhold til den gennemsnitlige indtægt, som unge under uddannelse har, og kompensere for forringelsen af SU og lærlingelønningerne.

Den nye lov om 25 % almene boliger, som gør det muligt for kommuner at sikre almene boliger i nye kommune- og lokalplaner, skal udnyttes fuldt ud og rammerne skal sprænges, når der er behov for det.

Kommunisterne vil bevare Amager Fælled som naturområde

København skal være en grøn by. Amager Fælled er byens grønne lunge og det største naturlige rekreative område, som er tilgængeligt for alle og bruges af mange børn, unge og voksne.

Stop alt yderligere bebyggelse af Amager Fælled

Man vil ødelægge en flere tusind år gammel strandeng, som har et unikt dyre- fugle- og planteliv med arter, der endda kun findes på Amager Fælled.

Stop byggeriet "Amager Kvarter"

Hjemløse

I et rigt samfund er det uacceptabelt, at der findes hjemløse.

Planlov

Kommunerne beholder muligheden for at stille krav om at op til 25 procent almene boliger i lokalplaner for nye boligområder. Kommuner får større ansvar for byvækst i det åbne land. Kommunerne får mulighed for at dispensere fra lokalplaner til midlertidig anvendelse af ubenyttede arealer til blandt andet midlertidige studieboliger i op til tre år med mulighed for forlængelse.

Halvdelen af landets ca. 6.000 hjemløse opholder sig i københavnsområdet.

Københavns Kommune råder over ca. 800 overnatningspladser og er i gang med at opføre 648 såkaldte basisboliger til højst 3.500 kroner om måneden.

Der er således mulighed for, at lidt over halvdelen af de hjemløse kan finde et sted at sove om natten. Det er fuldstændig urimeligt, at København skal være alene om denne opgave.

Vi kræver, at staten træder ind og sikrer, at der opføres det nødvendige antal basisboliger.

Sundhed og sygdom

Der er behov for et opgør med den klassebestemte ulighed.

Den gennemsnitlige levealder i byens fattigste kvarterer er 6 år kortere end i resten af byen. I gennemsnit lever københavnske mænd knap 3 år kortere og kvinder knap 2 år kortere end i landet som helhed.

Der er med andre ord behov for at give byens befolkning et solidt løft på det sundhedsmæssige område. Der skal foretages en målrettet indsats ikke mindst rettet mod de fattigste kvarterer.

Sundheden hænger uløseligt sammen med livskvaliteten. Og livskvalitet hænger på mange måder sammen med den by og det sted, hvor man bor. Der er behov for, at der for alvor bliver gjort noget ved den klassebestemte ulighed, ikke blot i forbindelse med mulighederne for at få en bolig, men også i de almindelige, dagligdags livsbetingelser.

Vi kræver, at København bliver en sund by at leve i. Det skal ske gennem en række indsatser:

- en målrettet boligsocial indsats
- sund og gratis mad til alle børn i skoler og daginstitutioner
- muligheder for at dyrke motion
- grønne, lyse og luftige byrum
- miljøvenlig transport
- sunde arbejdspladser
- en effektiv sundhedspleje
- velfungerende plejecentre
- et levende socialt foreningsliv
- gratis forebyggelsestilbud og rehabilitering

Ikke mindst er der behov at sikre gode uddannelsesmuligheder for unge og et rummeligt og fleksibelt arbejdsmarked.

30-årige københavnske kvinder med lang uddannelse kan forvente at leve 17,2 år længere med et godt helbred end kvinder med kort eller ingen uddannelse. For mænd er det 15,5 år.

Borgerrepræsentationen har vedtaget en lang række udmærkede politikker på sundhedsområdet. Men som på så mange andre områder hæmmes indsatsen af Budgetlovens forbud mod at bruge de nødvendige penge, selvom kommunen rent faktisk har dem.

Kommunen har ansvar for sine psykisk syge medborgere. Det er ikke nok at sende dem tilbage til deres hjem for at klare sig selv efter behandling. Der skal i langt højere grad tages hånd om byens handicappede og psykisk syge med udbygget støtte og bofællesskaber.

Støtten skal have et sådant omfang, at det sikres, at færrest mulige falder ud over kanten igen.

Københavns Kommune må kræve af regionerne, at der er det nødvendige antal sengepladser til rådighed for de psykisk syge, som ikke kan klare sig selv.

Situationen for arbejdsløse og syge

Skiftende regeringer står bag en række sociale reformer, der har haft voldsomme negative konsekvenser for syge og arbejdsløse i alle landets kommuner.

I løbet af de sidste seks år er der gennemført reformer af efterløn, dagpenge, førtidspension, fleksjob, sygedagpenge og ikke mindre end to reformer på kontanthjælpsområdet.

Over hele linjen er vilkårene for syge og arbejdsløse blevet forringet, og ydelserne er blevet lavere for rigtig mange mennesker. Resultatet er større fattigdom, flere hjemløse og en markant øget utryghed.

Samtidig tvinges stadig flere arbejdsløse ud i nyttejob, virksomhedspraktik og andre forløb, hvor de fungerer som løntrykkere, der skal arbejde uden at få anden "løn" end kontanthjælp og dagpenge.

Det er blevet langt sværere for syge og handicappede at få en førtidspension. I 2011, før aftalen om førtidspensionsreformen, fik 541 københavnere bevilget førtidspension. I 2015 var antallet nede på 290, næsten en halvering.

Syge trækkes gennem årelange forløb med endeløse arbejdsprøvninger, der i mange tilfælde forværrer deres tilstand.

Mange københavnere er blevet ramt af de nye fattigdomsydelser. Omkring 3.500 i København er ramt af kontanthjælpsloftet og mere end 1.000 må klare sig for den lave integrationsydelse.

Kommunisterne kæmper sammen med de folkelige bevægelser og andre politiske kræfter for at få afskaffet fattigdomsydelserne og alle forringelserne i de asociale reformer.

Men samtidig arbejder vi for, at Københavns Kommune indenfor den eksisterende lovgivning forbedrer vilkårene for syge og arbejdsløse. Det kan blandt andet ske ved at

- øge antallet af ansatte på jobcentre og sikre, at de ansatte har en socialfaglig uddannelse
- sikre, at ordningen med en koordinerende sagsbehandler kommer til at fungere, at der sker en hurtig og effektiv sagsbehandling, og at det enkelte menneske bliver mødt med tillid og respekt
- holde op med at presse syge ud i ressourceforløb, der gør dem mere syge og holde op med at raskmelde syge på sygedagpenge med henvisning til jobmuligheder, der reelt er ikke eksisterende
- gøre en langt større indsats for at skaffe flere fleksjob og for at skaffe småjobs på overenskomstvilkår til mennesker på fattigdomsydelserne
- sikre hjælp og støtte også til dem, der er faldet helt ud af forsørgelsessystemet
- I langt højere grad bruge revalidering, der er et effektivt værktøj til at få mennesker tilbage på arbejdsmarkedet
- skaffe langt flere billige boliger

Trafik

Den voldsomme privatbilisme udgør en stor sundhedsfare og koster kassen, samtidig med at den er i vejen for udviklingen af et grønt og levende bymiljø.

Bilerne skal derfor ud af byen.

Næsten alle er enige om, at privatbilismen i byen skal begrænses. Men en forudsætning for bilrestriktioner er, at der findes et brugbart alternativ.

Udlisiteringen af busdriften har forringet kvaliteten af busserne og busservicen. Stadig flere linjer er nedlagt eller kraftigt beskåret ikke mindst i byens yderområder til stor skade for pensionister og handicappede.

Kommunisterne stiller en række forslag og krav til løsning af det trafikkaos, der er en pestilens i københavnernes hverdag:

- Den kollektive trafik skal udbygges med udgangspunkt i Metro, letbaner og eldrevne busser. I bydelene, og mellem dem, skal der oprettes flere ruter og hyppigere afgang med eldrevne busser med forbindelse til Metro og buslinjer ud af byen
- Der skal etableres flere busbaner
- Den kollektive trafik skal tilbage i offentligt kommunalt regi
- Inden for voldene skal der lukkes af for udefra kommende privatbilisme
- Den tunge trafik skal ud af byen

Kommunisterne er ikke modstandere af havnetunneller, men vi vil bekæmpe det fremlagte projekt til en havnetunnel, der vil forøge biltrafikken på Islands Brygge og Amager og true kolonihaveområder og Amager Fælled. Der må et bedre projekt til, som leder den tunge trafik helt uden om byen. I Aarhus har man gode erfaringer med at omlade fra store til små lastbiler, når varer og gods skal transporteres til og fra byen.

Når den nye metroring tages i anvendelse, må der ikke i den forbindelse ske besparelser på anden kollektiv transport.

Mange nye boligområder er præget af, at der ikke blev tænkt trafik ind ved anlæggelsen, og da slet ikke kollektiv trafik. Det har betydet en yderlig belastning af miljøet og endnu flere privatbiler i Københavns gader.

Vi kræver, at alt nybyggeri fra starten skal være forsynet med kollektiv trafik, så nye boligområder ikke belaster byen med flere privatbiler.

Taksterne i den kollektive trafik skal sættes markant ned, så den bliver reelt alternativ til privatbilen. På sigt skal den kollektive trafik være gratis. Erfaringer fra andre byer viser, at det kan gøres med stor fordel.

Spærretiden for pensionister i busserne skal fjernes. Når pensionister indkaldes til undersøgelse og behandling på hospitaler, er det som regel i morgentimerne. Det koster ekstra klip, når man kun har et pensionistkort.

Udbygningen af Metroen skal fortsættes ud over Metro ringen. I tilslutning til Metroen skal der etableres parkeringspladser for biler, så antallet af private biler i København mindskes.

Ruteændringer i offentlig transport skal foretages sådan, at den enkelte bruger ikke oplever, at der bliver flere skift af transportmiddel end hidtil.

Busdriften skal forbedres med flere busser og afgange. Det skal være borgernes behov og ikke busselskabernes bundlinje, der bestemmer antallet af busruter og afgange.

Eksempelvis linje 5C, ruten fra Amager gennem Indre by og Nørrebro til Husum, bør afløses af en Metro linje eller en letbane, således som kommunisterne fik vedtaget i Borgerrepræsentationen allerede i halvfjerdserne. Den er en af byens mest belastede busruter og transporterer de mange passagerer under belastende forhold for både chauffører, passagerer, trafikken og miljøet.

Cykelstier

Der har gennem de seneste år været fokus på forbedringer for de mange københavnske cyklister. Det fokus er vigtigt at fastholde for at få stadig flere til at bruge cyklen som dagligt transportmiddel.

Supercykelstierne skal fortsat udbygges, så pendlere har en nem vej ind og ud af byen.

De grønne cykelruter gør det behageligt at bevæge sig rundt og opleve byens mange kvaliteter.

Ordringen med kommunale pendlercykler skal fastholdes og udvikles, så det bliver billigere for byens egne borgere at bruge dem.

Mulighederne for cykelparkering i forbindelse med Metro og S-tog skal kunne opfylde det stadig stigende behov.

Trafiknettet i Hovedstadsregionen

København skal tage initiativet til en forbedring af et kollektivt trafiknet i hele Hovedstadsregionen. De sidste 30 års udbygning i omegnskommunerne er kilden til de mange privatbiler, der skyller ind over Københavns og Frederiksberg Kommune hver dag. Ved finansieringen af sunde kollektive trafikløsninger i Hovedstaden skal der tages særlig højde for omegnskommunernes udbygning med villakvarterer.

Hvor finansieringen af disse store anlægsudgifter gør det nødvendigt, må Københavns Kommune stille sig i spidsen for et kommunalt oprør. Budgetloven og dermed EU's bremse på mulighederne for at anvende kapital til udbygning af det kommunale trafiknet skal fjernes.

Folkeskolen

Årtiers nedskæringer har betydet, at der er for få pædagoger og for få lærere til byens børn. Senest så vi det med Folkeskolereformen, som på grund af Budgetloven reelt blev en spareøvelse, der blev presset ned over elever, lærere, pædagoger og forældre. Folkeskolen er blevet økonomisk udsultet, og det nytter ikke at lægge flere opgaver over på skolerne, uden at der følger økonomi med. Det skal kommunen stå fast på i forhold til staten.

Budgetloven har medført nedlæggelser og sammenlægninger af skoler. Nogle skoler er blevet meget store. Vi kræver, at skolerne kun skal have to spor.

Mange københavnske skoler er nedslidte og lever ikke op nutidens krav til folkeskolen. Borgerrepræsentationen har derfor besluttet at starte renovering af en del skoler. Men det er

nødvendigt, at der bygges nye skoler i København, og at der sikres et sundt og godt arbejdsklima for både børn, lærere og pædagoger.

Der skal være økonomi til tidssvarende inventar, bøger og materialer, bedre skolebiblioteker og kulturoplevelser som teaterbesøg, koncerter, besøg på museer, ture, ekskursioner og lejrskole.

Situationen i de københavnske folkeskoler giver grobund for fremvæksten af privatskoler, og risikoen er, at skoleuddannelsen, som bør være fælles for alle, bliver opdelt i A og B uddannelser.

Kommunisterne sætter børns sundhed i centrum. Derfor skal der serveres mad i skoler og daginstitutionerne til alle uden egenbetaling.

Det skal sikres, at alle skolebørn får mulighed for at komme i kontakt med en skolelæge og sundhedsplejerske mindst 3-4 gange i løbet af de 9 års skolegang.

Der skal skabes et grønt økologisk miljø med mulighed for sport og leg, skolehaver og dyrehold i forbindelse med daginstitutioner og skoler. Der skal skabes idrætsfaciliteter uden egenbetaling, så københavnerbørnene får de bedste muligheder for at dyrke sport og idræt, og for at familiens økonomi ikke forhindrer deres mulighed for at deltage.

Det er kommunisternes holdning, at alle børn uanset social, kulturel eller etnisk baggrund har ressourcer til at bidrage til fællesskabet.

Lærere og pædagoger skal have mulighed for at uddanne og videreuddanne sig til bedre at understøtte flerkulturelle børn, så fællesskabet styrkes.

Børn og unge skal ikke være henvist til gaderne og kommercielle fritidstilbud, når de ikke længere kan gå i KKFO, fritidsklub eller ungdomsklub. Der skal være rigeligt med kommunale tilbud, som dækker de unges behov for aktiviteter og samvær. Ungdomskriminalitet forebygges bedst gennem sociale tilbud og opsøgende socialpolitiske tiltag, og det skal være muligt at fortsætte i ungdomsklub efter det fyldte 18. år.

Mange københavnerbørn kommer ikke på ferie. Antallet er stærkt stigende på grund af den økonomiske politik, som skaber fattigdom. Derfor skal der være tilstrækkeligt med tilbud om feriekolonier og andre ferietilbud, så alle børn har mulighed for at komme væk fra hverdagen en gang imellem.

Børnehaver og vuggestuer

Al erfaring og forskning viser, at de første seks år af barnets liv er afgørende for både læring og trivsel senere i livet. Man ved, at gode dagtilbud er helt afgørende for, hvordan barnet klarer sig i skolen. En stor andel af 0-6-årige børn fra socialt udsatte familier er ikke indmeldt i dagtilbud i Københavns Kommune. Særlig tosprogede børn har rigtig god gavn af at starte i en daginstitution, hvor de kan blive stimuleret sprogligt og socialt.

Der er gennem de seneste otte år skåret så massivt ned på de københavnske vuggestuer og børnehaver, at et førskolebarn i dag koster kommunen 11.697 kroner mindre, end det gjorde i 2007.

Regeringen har desuden foreslået, at man bruger flere frivillige i daginstitutionerne for at klare det voksende arbejdspress. Det viser jo blot, at normeringen i dag er for ringe til at opnå den kvalitet, som vi må kræve af daginstitutionerne. Brugen af flere frivillige løser derfor ikke problemerne med

normeringerne. Samtidig er det en grov nedvurdering af medarbejdernes professionelle viden og dygtighed.

Kommunisterne i København siger nej til denne udvikling.

Derimod skal normeringerne i daginstitutionerne sættes markant op. Det er nu kun 59% af de voksne i børnehaver og vuggestuer, der har en pædagogisk uddannelse. Det er uforsvarligt.

I børnehaver og vuggestuer laves der pædagogiske planer for hvert enkelt barn. Men for at lave disse planer må pædagogerne bruge af den tid, som er afsat til pædagogisk arbejde. Det er ikke acceptabelt, og derfor må der normeres den ekstra tid, der er nødvendig for udføre opgaven.

I København er der mere end 11.000 børn i fattige og socialt udsatte familier, som har brug for en ekstra pædagogisk indsats. Borgerrepræsentationen har besluttet at "styrke" den tidlige indsats, så børn fra udsatte familier kan komme i dagtilbud.

Men der er kun afsat i alt 2 millioner kroner i 2017 til formålet. Det er uacceptabelt, at der ikke tilføres de nødvendige ressourcer til området.

Der er sat penge af til opnormering i børnehaver med mange udsatte børn, men disse midler vil langt hen ad vejen blive anvendt til at lappe på manglen på pædagogisk uddannede medarbejdere i institutionerne.

Omsorg for ældre

Folkepensionisternes pension bliver stadig mindre værd. De har ikke fået forhøjet pensionen i takt med indtægtsreguleringen i det øvrige samfund. Ældre med folkepensionen og ATP er reelt fattige.

Samtidig har hjemmeplejen været udsat for massive besparelser, som har ført til fyringer af SOSU-personale. Rengøringen er nærmest ikkeeksisterende.

Kommunisterne kræver mere personale på plejehjemmene og i hjemmeplejen.

Københavns Kommune skal hæve budgettet for personlige tillæg som f.eks. hjælp til tandlægeregninger, briller, varmhjælp, fodterapi osv.

Vi er modstandere af, at det skal være nødvendigt med tilkøbsydelse, for at ældre kan få et godt og værdigt liv.

Der må forudses sproglige problemer, når de ældre indvandrere begynder at skulle på plejehjem i større tal.

Kommunisterne vil tilføre de fornødne personaleressourcer til hjemmeplejen

- Vi vil højne kvaliteten og sænke prisen på mad til pensionister
- Vi vil kræve gratis transporttilbud til de ældre, der ikke kan benytte den kollektive transport
- Vi vil kræve tilstrækkelig personalenormering og økonomi til kultur- og fritidsaktiviteter på plejehjemmene

Ansatte i København

Københavns Kommune er næst efter staten landets største arbejdsplads med godt 40.000 ansatte.

Udviklingen i antallet af ansatte har ikke holdt trit med befolkningsudviklingen og de stadig flere opgaver, som kommunerne er blevet pålagt. Det betyder, at de kommunalt ansatte skal løbe hurtigere og hurtigere for at klare opgaverne, samtidig med at de skal bruge tid på at dokumentere, hvad de laver. En dokumentation, der oven i købet bruges, når private firmaer efter EU-reglerne skal have lov til at byde på deres arbejde.

Kommunisterne i København kræver et godt og sundt arbejdsmiljø for de kommunalt ansatte uden stress og jag, og til gavn for fællesskabet mellem de ansatte og byens befolkning.

De kommunalt ansatte skal have ret til arbejde på fuld tid.

Regering vil skære yderligere 20.000 ansatte væk i den offentlige sektor. Finansministeren har udtalt, at antallet af ansatte i den offentlige sektor alligevel ikke er afgørende for kvaliteten af velfærden!

Det er noget vrøvl.

Erfaringen har lært os, at det betyder, at København skal holde for med ca. 10 %. Altså ca. 2.000 færre ansatte i Københavns Kommune. Det nægter vi at være med til.

Den kommunale sektor er ikke for stor. Den er tværtimod for lille.

Eksempelvis er SOSU-assistenten og -hjælperen absolut nødvendige for at fastholde og videreudvikle den grundlæggende sundheds- og sygepleje, som f.eks. ældre borgere, patienter på hospitaler, psykisk syge eller personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse har behov for. Erfaringen siger os, at det er netop denne gruppe af velfærdsfunktioner, som regeringen ønsker at spare væk.

Kommunisterne i København mener, at man skal tage udgangspunkt i borgernes behov. Derfor afviser vi en sådan politik, som udelukkende er baseret på rentable økonomiske kalkuler.

Vi vil ikke acceptere, at frivillige bruges til at erstatte lønnet og kvalificeret arbejdskraft.

Besparelser medfører alvorlige forringelser for tusindvis af menneskers livskvalitet. I værste fald kan det gå så galt som på det socialpsykiatriske bosted Lindgården, hvor en ansat blev knivdræbt af en patient.

Virkeligheden viser alle andre end finansministeren, at der er en klar sammenhæng mellem antallet af hænder og velfærden.

Integration

Der er en direkte sammenhæng mellem på den ene side NATO's krige og Vestens udbytning af fattige lande og på den anden side flugt, fattigdom, sult og emigration.

Den Internationale Valutafond har anbefalet, at der på arbejdsmarkedet skelnes mellem EU-borgere og asylansøgere ved at ansætte de sidstnævnte gennem en "midlertidig og begrænset nedregulering af mindstelønnen for flygtninge". Denne foræring til storkapitalen benyttes som en rambuk til generelt at sænke arbejderklassens levestandard til noget, der ikke er set i de sidste hundrede år.

Kommunisterne kæmper imod en sådan opsplitning af arbejderklassen udelukkende til gavn for arbejdsgiverne. Alle arbejdere har samme interesser, uanset om de er etniske danskere eller de har en anden etnisk baggrund.

Vi afviser en lønkrig mellem udenlandske og danske arbejdere.

Vi afviser forsøget på at sætte en modsætning op mellem velfærd på den ene side og flygtninge/indvandrere på den anden side. Det er en falsk modsætning, som dækker over den politik, der angriber den offentlige sektor for til gengæld at give skattelettelser til de rige. Der er penge nok i samfundet. Velfærden skal forsvares og udbygges med en åben udlændingepolitik, der anerkender retten til asyl baseret på de internationale konventioner.

I København er der ca. 10.000 dagpenge- eller kontanthjælpsmodtagere med anden etnisk baggrund end dansk.

En enig Borgerrepræsentation har besluttet at fortsætte de tidligere integrationstiltag. Der er afsat 5,1 millioner til forskellige integrationstiltag såsom jobindsats, integrationspålæg, uddeling af midler til projekter og virksomhedspraktik i 2017-2018.

Men der skal helt andre summer til, hvis man vil ændre væsentligt på de mange problemer, som indvandrere har.

Udgangspunktet skal være en erkendelse af, at der i mange tilfælde er tale om fattige mennesker uden uddannelse, uden arbejde og ofte ramt af andre sociale problemer eller sygdom, og at mange af dem ikke har dansk kundskaber eller viden nok til at forstå, hvordan det danske klassesamfund er indrettet.

Vi er modstandere af at indvandrere isoleres i særlige bydele og bebyggelser i København. Det er ødelæggende for en fornuftig integration, og det er til skade for både indvandrere og danske arbejdere.